

vil være i Stand til efter dette Lovforslag at udregne, hvad de vil kunne faa i Aldersrente, er det utvivlsomt rigtig, men jeg gad vide, hvorledes man skulde udarbejde et Aldersrentelovforslag, som tog Hensyn baade til de forskellige Levevilkaar omkring i Landets forskellige Egne, til forskellige Aldersklasser, til forskellige Indkomstforhold, og derefter fremstillede dette saa klart eller i saa enkel og gennemskuelig en Form, at gamle Personer, af hvilke mange ikke er vant til at beskæftige sig med den Slags teoretiske Problemer, øjeblikkelig skulde kunne faa Indblik i og blive klare over, hvilken Formue de maa have for at faa Aldersrente, og hvilken Aldersrente de vil kunne faa i det og det givne Tilfælde, efter som de bosætter sig det ene eller andet Sted i Landet, og efter som de er paa den ene eller den anden Maade økonomisk stillede. Jeg tror, det ærede Medlem, hvis han blev sat til at affatte et saadant Lovforslag, vilde faa meget svært ved at forme det saaledes, at alle Hensyn skete Fyldest, og at den Gennemskuelighed og Simplicitet, som vilde være fornøden, for at ethvert gammelt Menneske kunde gennemtrænge disse Problemer, dog var til Stede. Jeg skønner ikke rettere, end at saaledes som Lovforslaget er affattet, er det baade med Hensyn til Opstillingen af det fradragsfrie Beløb og med Hensyn til Fradragsreglerne saa simpelt, at enhver, som overhovedet blot i nogen Maade er vant til at beskæftige sig med regnskabsmæssige Spørgsmaal, ikke vil have nogen som helst Vanskelighed ved at sætte sig ind deri, og jeg kan aldeles ikke tro, at det ærede Medlem heller i saa Henseende skulde være stødt paa nogen som helst Vanskelighed.

Man har ogsaa i denne Forbindelse omtalt de forskellige Skalaer, som Lovforslaget indeholder, og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har rigtig gjort opmærksom paa, at det kun er tilsyneladende, der er 6, men at Tallet i Virkeligheden er 5. Men i denne Forbindelse gjorde det ærede Medlem saa opmærksom paa, at han her ansaa en Simplificering for meget ønskelig, navnlig ønskede han en Reduktion af de 5 Skalaer til 3. Jeg maa straks erklære, at jeg kan ikke have noget som helst imod, at en saadan Reduktion af Skalaernes Tal sker, forudsat at man er i Stand til at forme det saaledes, at der gennem det mindre Antal Skalaer dog tages Hensyn til de forskelligartede Levevilkaar omkring i Landets forskellige Egne, og her maa jeg minde om, at i det Lovforslag, som fremsattes af den radikale Regering til Ordning af Aldersrentespørgsmaalet, var der opført 3 Skalaer, men ganske

vist 3 Skalaer, som var meget forskellige fra de 3, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg tænkte sig. Det ærede Medlem meddelte os jo, hvorledes han kunde tænke sig Reduktionen til 3 Skalaer gennemført. Den Fremgangsmaade, han her tænkte sig bragt til Anvendelse, var forskellig fra den, som det ærede Medlem Hr. Rode som Indenrigsminister havde foreslaaet, og ogsaa forskellig fra den, som det ærede Medlem Hr. Rode, saa vidt jeg forstod ham paa dette Punkt, i Gaar var inde paa. Men, som sagt, er det muligt at foretage en saadan Reduktion, er jeg naturligvis rede til en Forhandling derom, men jeg tror rigtignok, at naar man kommer i Gang med Forsøget, vil det vise sig meget vanskeligt at klemme alle Interesser, som knytter sig til hele dette Spørgsmaal, sammen indenfor Rammen af de tre Skalaer, saaledes at man fra alle Sider kan enes derom.

I denne Sammenhæng omtalte det ærede Medlem Hr. Vesterager den Tendens, Forskellen mellem Skalaerne kunde fremkalde hos gamle Mennesker, til at flytte fra et Sted til et andet. Jeg tror, at det ærede Medlem her i ikke ringe Grad tager fejl; thi hvis Forholdet er det, at man gennem de forskellige Skalaer blot tilnærmelsesvis har ramt Behovet indenfor de Omraader i Landet, hvor disse Skalaer skal have Gyldighed, saa at der ikke i Realiteten er nogen væsentlig økonomisk Fordel forbundet med en saadan Flytning, tror jeg afgjort heller ikke, den vil indtræde, og jeg tror, at det store Flertal af Personer over 65 Aar gennem deres tidligere Liv, gennem deres Virksomhed, paa en saadan Maade har følt sig knyttet til det Opholdssted, de har, at de ikke af Hensyn til den mulige Udsigt til et mindre Beløb aarlig udoyer, hvad de kan have paa det Sted, hvor de bor, skulde lade sig friste til at flytte. En helt anden Sag er, at der kan være Omstændigheder, som kunde gøre det ønskeligt for gamle Mennesker at flytte, Slægtskabsforhold og mange andre Forhold, som kan virke fremmende i saa Henseende, og det forekommer mig dog ikke, at man gennem Regler for Fastsættelse og Opretholdelse af Aldersrenten skulde lægge blot det svageste Stavnsbaand paa de Mennesker, der er Aldersrentenydere. Derfor har jeg ikke villet foreslaa Flytningsbestemmelser. Men ogsaa paa dette Punkt maa jeg sige, at hvis det gennem en nøjere Undersøgelse af dette Spørgsmaal skulde vise sig, at der kan knytte sig alvorlige økonomiske Følger for en Kommune til Flytningstendenser baseret paa disse forskellige Skalaer, saa er jeg ogsaa rede til